

[Wilhelm]

noget, der befandt sig i den i forvejen i kraft af dens virksomhed som gummifabrik. Det synes jeg ikke er uvæsentligt i forhold til det billede, politiet har givet af den såkaldte bevægelse i pressen, så det beder jeg ministeren bekræfte her.

Når ministeren siger, at han har svært ved at forestille sig, at man herhjemme skulle tillade midler til internt brug, som man forbyder i krigstilfælde, så vil jeg bede ministeren om at fremskynde undersøgelsen af, hvordan det forholder sig med Genèvekonventionen. Jeg accepterer ikke den sammenligning, om man skulle vælge at nedkæmpe en befolkningsgruppe med stave, ud fra, som ministeren selv siger, det berettigede behov, den i virkeligheden har. Så den sammenligning er overhovedet ikke acceptabel.

Men se alligevel, helst i en vis fart, at få undersøgt, hvordan det forholder sig med Genèvekonventionen. Så vidt jeg er orienteret, har alle lande, undtagen USA indtil ca. 1970, godkendt, at CN- og CS-gas er forbudt efter Genèvekonventionen. Englænderne skiftede i løbet af en nat, i strid med det, jeg citerede en engelsk minister for før, da de skulle retfærdiggøre deres brug af gassen i Nordirland. Det gjorde de på den sublime måde, at de sagde: det er ikke gas, det er jo røg.

Nymann (FP):

Jeg mener, at det er ligesom om hr. Wilhelm ustandselig drejer det sådan, at politiet jager mere eller mindre tilfældige befolkningsgrupper, og dertil bruger de værre og værre våben. Det er dog en fuldstændig fordrejning af det hele. Politiet gør jo kun, hvad der er nødvendigt. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om han mener, at der på nogen måde har været tale om en sådan optræden fra politiets side, at den kan kritiseres.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Det er ligesom om hr. Wilhelm mener, at Danmark lider af de samme undertrykkelsesproblemer, fattigdomsproblemer og lignende problemer, som man gjorde i slutningen af forrige århundrede. Det mener jeg ikke vi gør. Det må være tilstrækkelig kommentar til de indledende bemærkninger fra hr. Wilhelms side. Når man ser på, hvem der deltager i besættelserne, ser på de bille-

der, der foreligger, så forekommer det ikke mig at være underkuede proletarbørn på Nørrebro, der er tale om.

Jeg skal naturligvis bekræfte det, jeg sagde i går, nemlig at de våben, der kunne være anvendt på fabrikken, for en meget stor dels vedkommende var ting, som husbesætterne havde fundet på fabrikkens område, men som de efter politiets oplysninger havde bragt hen til vinduerne, hvorfra de kunne være anvendt som kasteskyts, og hvoraf noget blev anvendt som kasteskyts.

Undersøgelsen vedrørende Genèvekonventionen bliver naturligvis gennemført så hurtigt som muligt, og det kan bestemt ikke tage mange dage, før der er et svar på det.

Hr. Nymann spørger, om jeg har nogen form for kritik i anledning af den aktion, politiet foretog på Nørrebro. Jeg kan sige, at efter rigspolitiets kundgørelser skal der gives indberetning, når der anvendes tåregas. Denne indberetning foreligger endnu ikke, og den er altså endnu ikke vurderet af rigspolitietschefen. Når rigspolitietschefen har fået den og vurderet den, så kan der også tages endelig stilling til aktionens detaljer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 124

9) Til *justitsministeren* af:

Wilhelm (VS):

»Vil ministeren sørge for, at de for tåregasaktionen på Nørrebro den 26. oktober 1981 ansvarlige politiledere drages til ansvar for deres grove overtrædelse af de regler, som er fastlagt i »tåregasreglementet«, rigspolitietschefens kundgørelse III, nr. 8 af 23. februar 1977?«

Skriftlig begrundelse

I den nævnte kundgørelse hedder det bl.a. (side 6): »Da der vil være risiko for, at der kan opstå paniksituationer, hvis mange mennesker udsættes for »CS«-gassens virkninger, skal man såvel udendørs som indendørs sikre sig, at der er undvigelsesmuligheder.«

Allerede denne passus er tilstrækkelig til at fastslå, at aktionen på Nørrebro var en klar overtrædelse af gældende direktiver. Det drejede sig om mange mennesker, det var endda indendørs, og der var overhovedet